

## **Indstilling af Laura Friis Wang og Jette Aagaard til Cavlingprisen for artikelserien *Velfærdsstatens vilde vesten***

De danske kommuner har udliciteret en opgave af stor samfundsmæssig vigtighed. Hvert år betaler de milliarder af kroner til bosteder for at tage sig af nogle af de mest udsatte borgere i landet. Mennesker, der er så udfordrede af for eksempel flere psykiatriske diagnoser, at de ikke kan være hjemme hos deres familier eller klare sig selv.

Men spørgsmålet er, om vi kan stole på dem, der får penge for at løfte denne vigtige samfundsopgave.

Laura Friis Wang og Jette Aagaard har afdækket, hvor meget der skal til, før myndighederne griber ind over for de private aktører. Hen over tre år fik det offentlige tilsyn hele 79 henvendelser alene gennem sin whistleblowerordning om bekymrende forhold på botilbuddet Frisk-Pust, uden at der blev grebet ind. Det gik ud over borgerne på bostedet, som ifølge journalisternes afdækning led under alvorlige omsorgssvigt.

Frihedsbrevet var det første medie til at sætte fokus på bostedet og dets ledelse, men det var Information, der dokumenterede, hvor tydeligt og længe advarselslamperne havde blinket for myndighederne, som først reagerede efter Informations afsløringer.

Miljøet omkring bostedsvirksomheden var brutalt, og kilderne var bange for konsekvenserne af at tale med journalister. Alligevel kunne Laura og Jette gennem ihærdigt kildearbejde tegne et indgående billede af livet på bostedet. De har ikke kun formået at sætte spot på de konkrete omsorgssvigt. De har også afdækket, hvor kynisk bostedsvirksomheden agerede med iscenesatte tilsynsbesøg, undernormering, der satte de ansatte i livsfarlige situationer, og ved at bruge en sindrig virksomhedskonstruktion til at holde en del af bostedsvirksomhedens forretning ude af syne for tilsynet.

Afdækningen har fået konsekvenser. Bostedet er blevet lukket og dets ledelse sat i karantæne. Men vigtigst så har de to journalisters arbejde sat fokus på de mere strukturelle problemer på området. De har vist, at der findes huller i systemet, som kan bruges til at tjene penge på moralsk forkastelig vis og til at begå decideret velfærds kriminalitet.

Den del af historien er siden blevet bestyrket i kraft af en efterretningsvurdering fra NSK, som advarer om, at private bosteder kan være brugt til alvorlig økonomisk og organiseret kriminalitet, og socialministeren har varslet handling for at imødegå den risiko.

Takket være Laura Friis Wang og Jette Aagaard har offentligheden fået indblik i en ellers lukket verden, hvor kyniske aktører beriger sig selv på bekostning af de allersvageste borgere i vores samfund. For den indsats vil jeg indstille dem til årets Cavlingpris.

Anton Geist